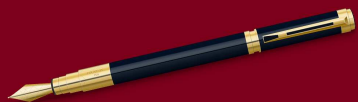

GINÁL MÁTYÁS

SZÁMADÁS

SZÁMADÁS

Ginál Mátyás

Kiadó: EZ-Könyv © 2022

ISBN epub: 978-615-6279-60-6

ISBN pdf: 978-615-6279-59-0

Minden jog fenntartva!

Magamról szólni röviden nehéz (hosszan felesleges). Vagyok, mint mindnyájan. Telve álmokkal, reménnyel, száz hibával és elmúlásunk tudatával. A világ, amelyben élünk, harsány, rohanó, nehezen élhető. Erőnket felőrli az elérhetetlen után való örök sóvárgás és a hétköznaptól való elrugaszkodás vágya, ami csupán illúzió, a semmi kergetése. A líra halk szavú csendes. Ám reményeim szerint visszhangja tovább él, és tovább ér, a hangos rikácsolásnál.

a szerző

„Eljön a nap, hogy többet nem leszek,

a könyvespolcon kis kötet leszek.

Mi életem volt: öröm és szenvedés

sötét sorok örök csendjébe vész.”

HOL VOLT HOL NEM VOLT

*Örültem én is egykoron
Harsogó víg tavasznak
Élet égett arcomon
S dobbant szívem a napnak*

*Futottam a rétre ki
Hol könnyen leltem társat
Víg napokat töltve el
Vívunk játék csatákat*

*Nem rontott még akkor el
Mi bennünket ma választ
Különbséget nem nevelt
Gyermek lelkünk magának*

*Nem is volt még egykoron
Kedvtelen napunk soha
Időnk erőnk nem rohant
Értelmetlenül tova*

*Nem gyötört, hogy hogyan kell
Helyzetekbe jutunk
S akaratlan akarással
Élni hogyan tudjunk*

*Hol volt, hol nem volt...
Nézek búsan széjjel
Kedvem szerrel újítom
És nincsen álmom éjjel*

EPEKEDŐ LEGÉNYSÉG

*Szemeiről már az álom
Messze elszáll túl az ágyon
Nagy lelkének susog szava
Telik múlik az éjszaka*

*Szép leányra vár a holnap
Szébbre jobbra, mint a tegnap
Sóvár reménykedve eped
Mohó lelke beleremeg*

*Képzelete sebes szárnyon
Átsuhan az éjhomályon
Találgatva, mint lesz hogyan
Nyugalma végképp odavan*

*Ám az éj néma végtelen
Tücsökhad zenél csendesen
Nincs nyugalom a legényben
Új, új lány jár a fejében*

APÁM

*Csendesen ül a napos udvaron
Hajtott fővel magában egy padon
Már nem néz szét gondos gazdaszemmel
Lesz-e szőlő mit tegyen a kerttel*

*Csak ül, magában s lefelé néz
Válla meggörnyedt két keze nehéz
Nem szid senkit, nem zsémbel, mint szokta
Hirtelen tört meg máról-holnapra*

*Kedve is tört bár van pénze bora
De nincs s talán nem is volt soha
Ki mondta volna, hogy munkabére
Nem lehet csupán élete miéértje*

*Lám rájött s perel önmaga ellen
Egymagában a padon, amelyen
Szegény öreg magában csak ül-ül
Mint élt a világon háborogva egyedül*

LEVÉL ÉRKEZIK

*Mosolyog a postás
Kezében egy levél
Kedvemről a rozsdát
Elsöpri a remény*

*Bontom is tüstént
Szint remeg a kezem
Sorok alatt előbb
Nevedet keresem*

*Hogy Te írtál tudom
Látom szép nevedet
Pár sorod gondosan
Kitölti leveled*

*Melynek láttán milyen
Gyors örömöm támadt
Úgy önt el most mélyen
Olvasván a bánat*

*Bár ne írtál volna
Mit ér a becsület
Nem tudnám, nem fájna
Hogy végleg vége lett*

*Gyakran nálam jártál
De szépen nem fájva
Kedves emlék voltál
Nagy szívem zugába*

*Lám felverted nagyon
A csendet ott belül
Fájlalom, ám hagyom
Hogy lelked elrepül*

LELKEM HOZZÁD SZÖKÖTT

*Már, csak ritkán
Gondolok rád
Utam nélküled
Folytatom tovább*

*Többé nem vár
Ábrándos életem
Futó hintaján
Játékos szerelem*

*Már szívemben
Csendesen ül
Dísz helyeden
A méla űr*

*Már nem kellenél
Csak gond voltál
Magadnak csupán
Valakit akartál*

*De megállok mégis...
Kétgondolat között
Fátyolos az ég is
Lelkem hozzád szököt*

ÖREG ALBÉRLŐ

*Lépte csendes szava halk
Kerüli a perpatvart
Sose örül sose csattan
Idegen és akaratlan*

*Tavasza tél vagy forró nyár van
Csak ücsörög egymagában
Nincs barátja se szerelme
Nem gondol már ilyenekre*

*Család társaság nélkül él
Istenétől mit sem remél
Halkan kel és csendben fekszik
S szégyelli, ha megbetegszik*

FOROG A POHÁR

*Forog a pohár
Csillog, neszez
Csalfa fényével
Mámort permetez*

*Minden fordulatra
Más és más a kép
A szem itt kacagást
S bánatot lát odébb*

*Egy boros társaság
Harsányan tárul
Részeg apa beszél
Nagyivó fiáról*

*Feltűnik egy asszony
Rémülten hátrál
Férjét kérleli
Apukám ne bántsál*

*És könnyező szemek
Az érkező képen
Sírt hantolnak némán
Apró temetőben*

*Fenekére néztek
Szülők a pohárnak
Felgyújtotta közben
Gyermekük a házat*

*Nincs idő sajnálni
Újabb kép kopog
Vén korhely szipogva
Magányáról motyog*